

OKTÓBER HATODIKA!

1849 okt. 6. magyar nemzeti gyásznap évfordulója! Százaként élvezték a magyar szabadságharc 13 hős tábornoka dicsőült mártírját e napon! Sorsukban osztozott Battyányi magyar miniszterelnök, a sok-sok százával legyilkolt névtelen magyar hős és a kufsteini várba bebörtönzött igaz magyarok hosszú sora. Megdicsőültek a hazájukért és a szabadságért!

Talán nem is gyásznapként kellene erről emlékeznünk, hanem bensőséges öntudattal és büszkeséggel, mert az a nemzet, amelynek fiai életüket is képesek feláldozni a fenti eszményekért, el nem veszhet, hanem örökké fennmarad.

Csodálatos rendelése a Sorsnak, hogy hőseink kiirthatóságához az az orosz nyújtott segítséget akkora, amely ma egyedül tobzódik Hazánkban s gátlás nélkül irtatja magyarral a magyart. Az 1945 és 1946-ban végrehajtott sok-sok halálos ítélet, az internáló táborok megszámlálhatatlan áldozata, a Szibériába való elhurcolások s a most is tartó deportálások útján ugyyszólván vezető nemzeti rétegünket már megsemmisítette.

És mégsem esünk kétségbe! Nem, mert az Isten velünk, ki hivatást jelölt ki számunkra, amikor a Kárpátok övezte területen letelepített.

"Váltak idők, amikor a mi népünk volt az ostor Isten kezében és amikor úgy imádkozott Európa, hogy: "A magyarok nyilaitól ments meg Uram minkat!" Majd kicsavarta Isten a magyarság kezéből újra meg újra a fegyvert, elvesztette vele háboruit, megalázta vitézségét és porba sujtotta dicsőségét, - hogy reáébredjen mindezek nagy tanítására: hogy az érvényesülés és nagyvá lételet multbeli utjai már nem múltok hozzá! Más küzdelemre kell felkészülnie. Hősiességnek, minden ősi erénynek és az élet ostroma alatt kifejlődött képességeinek más tereken kell érvényesülniök. Ott, ahol az ész, a szellem, a gondolat a fegyver, a művelődés a küzdőtér és a lélek hegemóniája a tét, a vajdó korszak fájdalommal méhéből most kiszakadó minőségi ember új világában. Ott, a régi világ lezúllott zürzavarában nem bírhatta a versenyt, mert kinőtt belőle, de majd itt az új-világban újra első lehet és győzhetetlen a magyar."

Mártírjaink esontjai elporladnak, de szellemük fényesen világítja meg a jövő magyar utat: Katona nemzetnek kell megmaradnunk, de mindinkább lelki fegyverzetben, hősöknek és vitézeknek eszmények szolgálatában! ..-

y-ó.

"Mi az európai fejlődéssel együtt haladunk. Minden európai korszak rányomta bélyegét a mi életünkre is, de hatását mindig letompítottuk, magunkévá tettük azt, amit egész Európa fejlesztett ki. Tehát nem, amit "Európától átvettünk", hanem amit egész Európa fejlesztett ki velünk együtt, a mi résztvételünkkel. Kaptunk és adtunk is elemeket, de az egész fejlődés közös."

"Érezzük a történelmi felelősséget mi magyarok, önmagunk, elmúlt és jövőnk nemzedékeivel, Európával szemben, amit védtünk, melynek kulturáját a többi nemzettel együtt építettük."

Gróf Teleki Pál.

A MI SORSUNK.

Sötét, csillagtalan éjszakában kettő férfi baktat az elhagyatott országúton. Az alacsonyabb, egy kerekre tömött aktatáskát szorongat hóna alatt, míg társa egy kisebb bőröndöt visz kezében.

Tőlük jobbra-balra a kukoricatáblák bizonytalan körvonalai feketülnek, míg hátul a határmenti falu elszórt lámpáinak pislogása látszik.

A kettő férfi csak megy lassan, óvatosan. Időnként megállnak, hallgatodznak.

Egyszer csak ismerős füttyszó üti meg fülüket.

-Baj van! A vezetőnk figyelmeztet!...Suttogja az egyik. És a következő pillanatban a sötétben kibontakozik egy kerékpáros alakja. Közelükbe érve halkán megszólal:

Határvadászok jönnek!... Be a kukoricásba!

A kerékpáros tovább halad, míg a kettő férfi eltűnik az utszéli kukoricatáblában. Ott leülnek. Feszült figyelemmel várják a fejleményeket. Felzaklatott képzeletükben megelevenedik előttük az Andrassy ut 60. és az internálótábor szörnyű képe.

A határvadászok bakancsainak kopogása egyre erősbödik. Zseblámpájuk be-bevilágít az utszéli kukoricásba. Közelednek.

A menekülők a közelgő fénycsóva előtt a földre lapulnak. Egy ki nem ejtett fohász száll a magasba: "Istenem segíts!" És a két határvadász gyanútlanul megy tovább.

Pár nappal később a két menekült a szabad világ első csendőrorparancsnokágánál jelentkezik. Az őket kikérdező őrsparancsnok többek között megkérdezi:

-Tulajdonképen Önök miért is szöktek el hazulról?...

A magasabb férfi ajkán fájdalmas mosoly jelenik meg, majd egyetlen mondattal válaszol:

-Azért, mert mi magyar csendőrök vagyunk!

-Igen...Mi magyar csendőrök vagyunk -folytatja elszomorodva a másik- de csendőrség most nincs Magyarországon. A csendőrök egyrésze valahol szerte az országban névtelen fakeseszt alatt pihen, mások börtönökben, internálótáborokban sinylődnek, vagy valahol a nagyvilágban földönfutókká lettek... Nincs odahaza csendőrség, de helyette ott a bizonytalanság...a rettenetes...börtön... és az akasztófa!

Az őrsparancsnok kezét nyújtja a két menekültnek s mondja:

-Bajtársaim! Fel a fejek! A végső elrendezés még hátra van. A kakastollas magyar csendőr visszakerül oda, ahol anyian reménykedve várják: a magyar Hazába!

ÁLLATOK NYOMAI.

Az állatok lábnyomaiból első látásra megállapítható, hogy az patás, vagy hasított csülkű állattól származik. A hasított csülküeknél a kecske, juh és sertés lábnyoma hasonló, de szakértő /juhász, kanász/ közbejöttével ez is rendszerint tisztázható. A kecske és juh nyoma éleesebb, hegyesebb. Sertés-nyomnál a sarki benyomatok mélyebbek és hosszabbak.

A ló /általában patás/nyomnál különösen fontos a paták nyomai, melyik lábon milyen volt, kopás, szögök helyei, sarok va-

sak stb. Rögzítésük kiöntéssel történik. A lólábnyomok mellett kutatni kell az ürnyomok után is, amiből a lóvak színére lehet következtetni. A vizelési nyomokból, azok nemére.

Az állatnyomok vizsgálatánál ajánlatos, ha a cső, szakértőt vesz igénybe /vadász, erdész, pásztorember, juhász, kanász, patkoló kovács, állatorvos/.

SZEKER ÉS KOCSI NYOMOK.

Az élő erővel vontatott járműveknél a keréknyomokat a helyszínen és annak környékén, továbbá a helyszínre vezető utakon és utak mellett találjuk.

A keréknyomokból való következtetésnél meg kell figyelni: a kerék talp szélességét, terhet hordó járműnél 6-10, míg a gyorsjárású kocsimál 3 $\frac{1}{2}$ -5 cm. Jellemzők az abroncs szegek elhelyeződése, kopása, különös ismertető jelek.

A tengelytávot/két keréknyom közötti távolság/amely járművenként változhatik, sőt egy járműnél is /elől és hátul/más és más lehet.

A nyom mélységét, ebből a jármű megterhelésére lehet következtetni. A benyomat fenekét, a hintók hátsó kerekei rendszerint nem állnak függőlegesen, hanem kissé ferdén.

A sajátosságokat, pl. kopott tengelynél, vagy csapágy-nál a kerék nyolcast ír le.

A haladás irányát és az esetleges kitérési nyomokat.

A LÖVÉSI NYOMOK.

A lőfegyverrel elkövetett bűncselekményeknél legfontosabb megállapítani:

A./a lövés leadási helyét, a lőtávolságot és a lőirányt
B./a feltalált fegyver találási helyének s állapotának rögzítését.

C./a tettes által elvitt fegyver nemének meghatározását, A meghatározás eszközei: a./ löpor szemcsék, fojtás, felkutatása és kiértékelése. b./A kilőtt hüvelyek felkutatása és kiértékelése. c./ A lövedék felkutatása és kiértékelése.

D./A lövések számának és sorrendjének megállapítása.

E./A lövés idejének megállapítása.

E csoportban foglaltak terjedelmes és részletes tárgyalása a már többször is hangoztatott ok miatt nem áll módunkban, de még a legszűkebbre összeszorítva is, mondanivalónkat csak folytatólagosan tehetjük.

A LŐÁLLÁS MEGÁLLAPÍTÁSA.

A láb és egyéb nyomokból /testhelyzet, a helyszínen elszórt egyéb anyagok, cigaretta vég, gyufaszál. stb./

a kilőtt hüvelyek felkutatási helyéből; kedvező esetben a löpor szemcsék és fojtás maradványok feltalálási helyéből történik.

Tüzelő állásra következtetni lehet, ha a lövedék becsapódási pontját, az átfurt tárgyak találati pontját a röppályának megfelelő képzelt vonallal összekötjük és azt a vonalat a feltételezett tüzelőállás irányába meghosszabbítjuk, ahol azután tüzetesen kutatunk a lövés egyéb nyomai után.

Fontos a sértett testén levő ki és bemeneti nyílás figyelembe vétele.

A gurulatokat ne hagyjuk figyelmen kívül.

/Folytatjuk./

FONTOS KOZLEMENY A BAJTÁRSAKHOZ !

A B. L. -ben közzétett felhívás értelmében befejezés felé közeledik "Csendőr a viharban" c. kiadandó könyvünkhöz az adgyűjtés. Az alábbiakban kivonatossan ismertetjük a könyv vázlatát.

Tervünk, hogy rövid "Bevezetés" után a könyvben megjelenő csendőr történeteket négy csoportba, ennek megfelelően könyvünk tartalmát négy fejezetre osztjuk.

I. Fejezet: A szolgálat.

Idé sorolnánk mindazokat a kisebb elbeszéléseket, melyek megismertetnék az olvasót a csendőrségi szolgálat nehézségeivel. Bemutatnánk, hogy a jogrend fenntartása érdekében mit dolgoztunk. Végeztük szolgálatunkat éjjel és nappal, esőben és hóban, hidegben és fagyban, hogy a köznek használhassunk. Leírhatnánk itt, egy pár érdekesebb nyomozást is annak a bizonyítására, hogy milyen sok nehézséggel kellett a nyomozó járőrnek megküzdenie. Tényelhatnánk egy-kettő veszélyes szolgálatot is, amellyel bizonyítanánk, hogy békés viszonyok között is életveszélybe kerülhetett a cső., megsebesülhetett, sőt életét is veszthette.

II. Fejezet: Háborús élmények.

Ez a fejezet bemutatná a csőt, mint harcost. Leíránk, hogyan harcolt az orosz fronton, majd a haza védelmében a Kárpátokban, az erdélyi hegyekben, az Alföldön, Budapest védelmében stb. Tényelhatnánk, hogyan védelmezte az egyént, a női becsületet, a köz és magántulajdont még akkor is, mikor kilátástalan volt számára a jövő. És végül, hogy miként haltak meg hős bajtársaink szemünk láttára szerte az országban.

III. Fejezet: Cső. a kommunizmus jármájában.

Idé tartoznának mind-azok a történetek, melyek Testületünk tagjainak orosz fogságba esését, hadifogoly élményeit, igazolási eljárását, a hazai bujkálását, üldözését, bebörtönzését, internálását és deportálását ismertetné az olvasóval.

IV. Fejezet: Ragaszkodás a Testülethez.

Itt olyan kis történeteket tényelhatnánk, melyek arra szolgálnának bizonyításként, hogy mily nagy szeretettel vette körül a magyar nép Testületünket, nagyra értékelte és megbecsülte munkánkat. Elmondanánk milyen szeretettel fogadtak bennünket Kassán, Kolozsvárt, a különböző diszolgésekénél és felvonulásoknál. Végül értékeltetnánk, mily bizalommal várja vissza a nemzet zöme a magyar csendőröket.

Bajtársak! Szóljatok hozzá a könyvtervezethez, küldjétek be javaslataitokat, elgondolásaitokat s ezzel is segítsétek elő egy minél nivósabb könyv kiadását. Akinek pedig a fent részletezett, hasonló élményben része volt, az írja le azt a kis történetet és mielőbb küldje be a szerkesztőségnek, hogy az anyaggyűjtés munkáját befejezhessük.

"IBERNYÁK".

E cím alatt a 10. sz. B. L. -ünkben adtuk közre a novella egyik részét és odáig jutottunk, hogy a kikérdező tiszthelyettes közölte Ibernnyákkal, hogy mára befejeztük a munkát, későre jár, vacsorázzon meg s utána térjen nyugovóra - a koporsóba. A komatréfára vette a dolgot, fellelégett, hogy szorongattatása egyelőre befejeződött, de amíg szalonmázott, ideges pillantásokkal sunyított

a deszkatákolmány felé.

És joggal! Hiába volt minden rémült jajveszékkelés, rimánkodás, a tiszthelyettes ur hajthatatlanul követelte a befekvést, ha az óráról nem hajlandó még egy kicsit beszélni. A trükk bevált, Iberyák beszélt, pár nap és János gazda a Kurtasoron ismét büszkélkedhetett az ezüst zsebórával. Hja, mégis csak jobb a cella prices osén szundítani, mint megölt ember vérfoltos koporsójában...!

1950. februárjában az egyik Ausztriát megszálló csapat részleg irodájában ültem irataim elkészítésére várva, amikor egy osztrák esendőr egy embert hozott be, aki órát kínált eladásra, melynek eredetét nem tudja megnyugtatóan igazolni. Nyűtt Steirer-anzug rajta, kezében hetyke zergetollas kalap, s töri a német nyelvet rettentően kerékbe, hajtogatja, hogy az óra az övé, még Magyarországról hozta. Felfigyeltem a hangra, jobban megnéztem s eszembe jutott Fonyadt tiszthelyettes ur, az óra és a koporsó, Iberyák barátunk volt! Csöndes derűvel figyeltem a "mérkőzést". Zavartalanul hazudta, hogy ő ilyen -meg olyan tisztességes ember, mily szorgalmasan dolgozott mindég a Landwirtschaftban, mióta Knödlit enni kényszerül a bitang-tolvaj bolsik miatt, hiszen ő "csöndér" volt Magyarországon s még hozzá törzsörömester Szombathelyen!

Nem bírtam tovább, hangosan elnevettem magam s mindenki megrökönyödvé pillantott rám s kérdőleg, hogy miüött belém? Mikor aztán a protestáló alak elé lépve mosolyogva szoltam: itt is van ám koporsó Iberyák! -olhangzott--persze magyarul. Még a zergetoll is lekonyult a kalapja mellett. Mint szélütött bámult rám s holtáppadtan motyogta: Fonyadt tiszthelyettes ur, jaj... hát itt is tudják...

Meg kellett magyaráznom a helyzetet, aztán az osztrák zsendár boldogan rohant a Fernschreiberhez kérdezni, hol és kinek tünt el egy ezüst zsebórája!

Próbaesendőr,

ÉLŐ HALOTTAK.

Gyász borult a várkastélyra. Az ártoronyok csucsán, a lakosztály főbejárója felett, mint az álmából felzavart denevér szárnyai -ugy csapkodtak a fekete lobogók. Az őrség gyászkopjái, a hozzátartozók ruhaszínei csak emelték a szomorúság sötét színfoltjait.

A foltok a kápolna bejárójánál fekete tóvá szélesedtek. Itt, -a fekete szönyeges, gyász-drapériás ajtónál, -itt futottak össze a bánat szálai: a külső megnyilatkozások feketesége és a lelkek fájdalma.

Itt, -bent a kápolna közepén, -itt állt a ravatal.

A magasra emelt érckoporsó körül sercege lobogott a gyertyák sora. A fonyadó virágok fojtogaté illata urrá lett az ólomkarikákba foglalt színes üvegablaku -fálhomályos templom hajóiban.

A ravatal lábánál az elhalt cimere állt virágfüzérrel övezve. A cimerpajzs mögött kardja és kopjája csillogtak az imbolygó fényben.

A végtisztesség eme megszokott környezetében sápadt arcával, félig nyitott szemével, mellén keresztbefont karjával -magatchetetlenül, csendesen feküdt az élő halott.

A szíve vert még roppant csendesen. A szemidőgei felfogták a fényrezgéseket. Agyveleje lázasan dolgozott. De ő magatehe-

tetlenül hevert ott. Ő, az élő halott.

Az este bontogatni kezdte szárnyait. A bábász népség elvont a kápolna környékéről. Csak az ajtó diszörsége állt feszesen. Komór csend ült mindenfelé. Némaság vette körül a ravatalt, amelyen újult tehetetlenül feküdt a még élő halott.

Egyszerre feltűrt a kápolna csukott ajtaja. Egyenletes ütemmel menetelő léptek zaja hangzott. Az örség tisztelgésre emelte kopjáját. Tizenhat várjobbágy sorfala közt megjelent a vár nagyszonyja, hogy "magán bucsuját" ősi szokások szerint "megvegye" a halottól. - Állj, - hangzott ellentmondást nem tűrő, megszokott nyomatékával a nagyszony vezényszava. A 16 jobbágy, - a nagyszony vasmarkában tartott 16 község egy-egy válogatott legénye - keményen megállt. Községe címerével kivarrt lobogója lándzsáját lábfejéhez kopantotta le.

-Egyedül megyek, - szólt előrelépve a nagyszony. Amíg szólt, hatalmas termete, - fejedelmi arányaihoz jól simuló fekete selyem, hosszú uszályban leomló diszruhában - eltűnt a becsukódó tölgyajtók mögött.

N. I. /Folytatjuk!/
-.-.-

"CSENDŐR SZEMMEL".

Gyalogjárőr nincs Kanadában. A rendőrök a legmodernabb rádióval és antennával felszerelt hatalmas fekete gépkocsikon járnak, kivéve a "Canadian Mountain Police", a hegyi-rendőrség, mely lovon jár és felszerelése szinte azonos a mi lovas-csendőrünkével. A rendőrségi gépkocsi feltűnő fehér festésű felirattal van ellátva, több nyire egy személy ül a kocsiban s ez állandó rádió összeköttetésben van örsével, de tud beszélni magasabb parancsnokságával is.

Öltözetük kényelmes: sötétkék nadrág és világoskék ing, ellenzős tányérsapka rendő jelvényel. Fegyverzetük pisztoly, komoly esetben, ha szükséges puska, vagy géppisztoly és könnyeztető gázbomba /füstgyertya/.

A helyszínrre csak hívásra mennek ki, megelőző szolgálatuk meglehetősen gyér. Csak az országutakon közlekednek, a beljebb eső tanyákon évekig nem látnak rendőrt.

Tanulság: Az új m. kir. Csendőrség is erős modern felszerelésű kell legyen, hogy szolgálatát minél gyorsabban és eredményesebben végezhesse s őrteskes emberanyagunkat kimélhessük. A konzervatív maradiságunkat fel kell adnunk, amennyire az ország pénzügyi helyzete megengedi.

Kanadai érdekesség: Személyazonossági igazolvány ismeretlen. Rendőri igazoltatás nincs, csak gyanu esetén. A polgárok legtöbbször csak születési anyakönyvi kivonata van, ezt is csak utlevél kérés esetén, vagy házasság kötéskor használják. A polgárok még utazáskor se visznek magukkal irásokat, akkora a szabadság. Kivétel a gépkocsivezetői igazolvány. Újkanadásoknak egyetlen igazolványa a "Landing card", melyet partraszálláskor kaptak. Megérkezésekor a rendőrségre akartam menni személyazonossági igazolványért, az itteniek kinevettek. Ismeretlen itt a lakásbejelentés is.

Kanada szabad, gazdag ország, ahol mindenki érvényesülhet szorgalma, tudása és tehetsége alapján. A nagy jólét ellenére is azonban él bennünk a tudat: -"Hazádnak rendületlenül légy hive én magyar!" -

NYILT LEVÉL DR. DOBOLYI LAJOS M. KIR. CSENDŐR EZREDES URHOZ.

Méltóságos Ezredes Ur !

Amikor hosszas huza-vona után mult év szept. 15-vel v. POL-KUSHÁZY LAJOS altbgy. ur a világban szétszort csendőrök felett átvette a vezetést, valamennyiönket jóleső, megnyugtató érzés töltött el, mert az ő rendfokozata valamennyiönk felett állván, személye minden további vitát és pártharcot kizár. Annyival is inkább megnyugtató volt ez a hír, mert arról is értesültünk, hogy Altbgy. ur a vezetést valamennyi cső. csoport kifejezett kívánságára vette át. Reménygyult a sokat szenvedett csendőr szivekben, kinyitlak a pánztárcáit a "Bajtársi Levél"-most már a csendőrség hivatalos lapja számára és küldték az adományokat a csendőr zászlóra is.

Ilyen deris, bizakodó hangulatban -mint derült égből a vilálm-csapott közénk Ezredes ur április 2-án kelt kiáltványa.

Első pillanatban láttam, hogy a kiáltvány sem katonailag, sem jogilag nem helytálló. Hat hónapig leveleztem a különböző országokban levő csendőrökkel, míg végre tisztán látom nemcsak a helyzetet, hanem ismerem a világban szétszort csendőrök nézetét és véleményét is.

Ezredes ur kiáltványának kiadásával tévedett. Tévedni emberi dolog, így tehát az nem szégyen; a tévedésben azonban makacsul kitartani, botor dolog. Mint már kettő előző levelemben is kértem, most harmadszor is kérem és pedig nyilvánosan, lássa be Méltóságod tévedését és ne tartson ki olyan elvek mellett, melyek minden elfogadható alapot nélkülöznek és ezért Testületünknek borzalmas kárára vannak.

A hozzám beérkezett rengeteg levélből Méltóságodnak egyik ezredes társa leveléből idézek csak néhány sort: "Közlöm Vele, hogy Dobolyival én sem értek egyet, itt presztizsről szó sem lehet, mert egy altábornaggal szemben egy ezredes részéről ilyenek után más tennivaló nincs, mint egy nyilatkozatban beismerni fegyelmetlen eljárását és feltétel nélkül visszatérni a közösségbe." A vélemények közül ez volt a legenyhébb hangu, tehát azért közlöm csak ezt.

Ezredes ur kiáltványának legszörnyűbb következménye az lett, hogy a csendőrök két részre szakadtak és a két párt egymel sajtótermékekben is olyan hangon kritizálták egymást, amit borzalmas volt olvasni. Ha Méltóságod nem is akarja belátni tévedését, ez a szörnyű következmény egymaga is elég kelleme legyen, hogy a konzekvenciákat levonva helyrehozza azt, amit tévedésével okozott.

A csendőrökben a bizalmatlanság lett urrá, becsukták pénztárcájukat és egyik "Bajtársi Levél"-re sem akarnak hozzájárulást küldeni. Ennek következménye lesz, hogy mindkét B. L. anyagi nehézségekkel fog küzdeni. Nem tudom, mi a B. L.-eknek a magánjogi helyzete és ezért abban nem is foglalhatok állást. Állást foglalok ellenben a többi dologban s azért Méltóságod katonamultjára hivatkozva az alábbiakra kérem fel:

1./Lássa be tévedését és annak szörnyű, alig helyrehozható következményét; deferáljon valamennyiönk közös vezetőjének és eliminálja azt a részt, melyet tévedésen alapuló kiáltványával Testületünkben létrehozott.

Ezton köszönjük és nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a B. L. -re

2./ Amennyiben ez a dolgok elmérgesedettsége miatt már nem sikerülne, úgy vonja le a konzekvenciákat és álljon félre a megbékélés útjából.

3./ A néhány csendőr egyén jelenlétében titokban felszentelt csendőr-zászlót, mely azonban mindnyájunk zászlaja, haladéktalanul adja át Testületünk egyedül illetékes vezetőjének, FOLKUSHÁZY LAJOS altábornagy urnak. Ez a zászló ugyan s nem lehet egy kis csoport rejtegetett tulajdona, ez a világban szétszórtan élő valamennyi csendőr egyénnek az eszményképe, a jövő feltámadásunkba vetett hite. Ez a dicső multunkat jelképező szimbólum ad nekünk erőt elkövetkezendő küzdelmeinkre, magyar nívoltunkban és csendőr becsületünkben való kitartásra.

Remélve, hogy Méltóságod átérzi kérésem indító rugóját és ennek folytán alárendeli egyéni érdekeit a közösség érdekének, maradok Méltóságos Ezeres Urnak tisztelője
Melbourne, 1951. október 6.

ANTALFFY PÁL

m. kir. csendőr őrnagy.

.....
"AKI BENNÜNKET ERŐSÍT, AZ A BOLSEVIZMUST GYENGÍT!"
.....

.....
"AKI BENNÜNKET GYENGÍT, AZ A BOLSEVIZMUST ERŐSÍT!"
.....

ROVID HÍREK! SZERKESZTŐI ÜZENETEK!

Budapesten egyik köruti légvédelmi szíréna mellé táblát akasztottak a következő felirással: "Szóllalj meg mér rubintos virágom!" Másutt utcai kerítésre kakastollas csendőrkalapot rajzoltak: "Fujja a szél, fujja, hazafelé fujja" megjegyzéssel. Reméljük, hogy az otthoniak hő vágyakozása rövidesen valósággá válik. Szerk.

A forbachi cső. bajtársi kör nemes áldozatkészségét ezuton is hálással köszönjük. Lényeges anyagi támogatásukkal elősegítették a B.L. e havi számának megjelentetését.

A torontói cső. bajtársi kör immár másodizbeni nagyobb anyagi támogatását is hálás köszönettel nyugtázzuk és reméljük, hogy jövőben is segítségünkre lesznek közös és nemes célunk szolgálatában.

B. K. Bramley Hants. Kérünk név és cím feltüntetésével egy új névjegy zékét küldeni bajtársainkról, hogy a B. L. címzését a mai helyzetnek megfelelően és helyesen tudja cszközölni.

M A N U S K R I P T - K Ö Z I R A T! ABSENDER, ADRESSE-CIM: B. L. SZERKESZTŐSÉGE: B R E G B N Z, Belrupt Str. 16.

DRUCKSACHE.

dr. Rektor Béla
Salzburg.
Fürbergstr. 51/a